

Бессон Люк

Біографія

Люк Бессон (фр. Luc Paul Maurice Besson; *18 березня 1959, Париж, Франція) — французький кінорежисер, сценарист, кінопродюсер і письменник

Народився в сім'ї інструкторів з підводного плавання і з самого дитинства готувався продовжити сімейну традицію. Все дитинство він провів на узбережжі Греції і Югославії, захоплено займаючись пірнанням і підводною фотозйомкою. Його мрією було стати спеціалістом з дельфінів. Однак у сімнадцять років у результаті нещасного випадку під час пірнання ледь не позбувся зору і був змушений покинути свою улюблену справу.

Люк повертається в Париж, де пробує займатися різними справами, поки не прив'язується до кіно. Він дивиться багато фільмів, працює на знімальних майданчиках, на допоміжних ролях. У 19 років він їде в Голлівуд, але, попрацювавши там "хлопчиком на побігеньках", повертається на батьківщину і йде служити в армію.

Відслуживши три роки, він повертається до кінематографа, спочатку як постановник музичних кліпів, а потім і як асистент режисера у "великому" кіно. Дебютом можна вважати короткометражну стрічку "Передостанній". Першим повнометражним фільмом Бессона була "Остання битва", знята на чорно-білу плівку з метою економії коштів. Дебют виявився вдалим — картина отримала дві нагороди на фестивалі фантастичних фільмів у Аворіаз і ще кілька різних премій.

Через рік, успіх був зміцнений картиною "Підземка" (Subway, 1985). У ній вже чітко читався специфічний стиль Бессона — гримуча суміш напруженої дії і мелодраматизму.

З 1986 по 1991 рік Бессон був одружений з актрисою Анн Парійо, яка зіграла головну роль у його фільмі "Микита" (1990). Їхня донька, Жюльетт, народилася 1987 року.

У 1988 році, Бессон знімає красиву стрічку про романтику підводного світу "Блакитна безодня" (фр. Le grand bleu). Картина, пройнята ностальгією за дитячими роками і пошаною до професії водолаза і кумиру Жака Майолі, принесла Люку гроші, кілька номінацій на "Сезар" (який у результаті і був вручений за роботу беззмінного композитора Бессона та звукооператора стрічки) і культову славу.

Справжньою ж вершиною режисерської кар'єри Бессона став наступний його фільм — Нікіта (фр. Nikita, 1990). У стрічці найбільш яскраво проявився типовий авторський стиль оповіді, коли сюжет, що швидко розвивається, знімається з воістину музичною стрункістю і скрипковою напруженістю. Картину чекав касовий успіх у США. Після цієї картини, Бессон отримав загальне визнання як режисер зі світовим ім'ям.

Доходи, отримані від двох попередніх проектів, дозволили Бессону знову звернутися до морської теми і випустити в 1991 році абсолютно некомерційний документальний науково-популярний фільм "Атлантида" (Atlantis). Підводна одіссея в

дусі Кусто стала своєрідним прощанням зі світом дитинства, визнанням в маною надії і любові до кінематографа.

Другою дружиною Бессона стала актриса Майвен Ле Беско. Вони одружилися 1992 року, коли Ле Беско була вагітна їхньою дочкою Шанною, яка народилася 3 січня 1993 року. За словами Ле Беско, їхні стосунки надихнули Бессона на фільм Леон (1994). Їхній шлюб закінчився 1997 року, коли Бессон почав стосунки з актрисою Міллою Йовович під час зйомок "П'ятого елемента" (1997). Вони одружилися 14 грудня 1997. Йовович і Бессон розлучилися 1999 року.

У своїй наступній, шостій по рахунку картині, "Леон" (фр. Leon, 1994), Бессон розвинув образ похмурого кілера, заявлений ще у "Нікіті". Режисер вперше дозволив повністю розкритися акторському дару Жана Рено. Образ по-дитячому безпосереднього і по-дорослому серйозного професійного вбивці яскраво малюється ним у цій картині через історію взаємин дорослого чоловіка і дванадцятирічної дівчинки, зіграної Наталі Портман. Однак суміш американського постановочного розмаху і французької сентиментальності, не зважаючи на приголомшливий успіх, так і не завоювала жодного "Сезара".

У 1997 році виходить нова робота Бессона, під назвою "П'ятий елемент" (The Fifth Element).

Наступною режисерською роботою Бессона стала історична постановка "Жанна д'Арк" все з тією ж Міллою Йовович у головній ролі. Реалістична, повна батальних сцен, приголомшлива глибина візуальних образів і хвилююча музика переносять глядача на п'ятсот років тому, туди, де звуки молитов заглушаються дзвоном мечів і де безпросвітні ночі світили полум'ям вогнищ, що пожирали невинних жертв.

З 2004 року Бессон одружений з продюсером Віржині Сілла-Бессон. У пари є троє дітей — дочки Талія та Сатін, а також син Мао.

Після шестирічної перерви в режисурі, Бессон повернувся до свого старого проекту, сценарій якого почав писати ще десять років тому. І в 2005 році випустив фільм-мелодраму "Ангел-А" (фр. Angel-A).

Наприкінці 2006 року виходить на екрани його перший фільм-казка "Артур і Мініпути", який дуже сподобався багатьом дітям, а у Франції мав мало не культовий статус, який утворився ще до 2003 року, коли вийшла його ж книга, за сюжетом якої було знято частину фільму. Друга частина фільму була знята за книгою "Артур і заборонене місто". У другій редакції (за фільмом) книги були об'єднані в одну.

У грудні 2009 року відбулася прем'єра другої частини казки про пригоди Артура, під назвою "Артур і помста Урдалака".

У лютому 2010 року вийшов фільм "З Парижа з любов'ю", в якому Люк Бессон виступив продюсером.

Тепер Люк Бессон працює над третім фільмом про Артура "Артур і війна двох світів", який знімається за однойменною книгою Бессона.

В 2011 вийшла стрічка "Коломбіана", яку Люк Бессон продюсував.